

UPRavno sodišče
REPUBLIKE SLOVENIJE

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Liljana Polanec kot predsednica ter mag. Jonika Marflak Trontelj in mag. Damjan Gantar kot člana,

ob sodelovanju višje pravosodne svetovalke Klavdije Škrlec kot zapisnikarice,

v upravnem sporu tožeče stranke: MINISTRSTVO ZA INFRASTRUKTURO, Langusova ulica 4, Ljubljana, zoper toženo stranko: REPUBLIKA SLOVENIJA, ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi dostopa do informacij javnega značaja,

o tožbi zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-38/2016/10 z dne 5. 5. 2016,

na seji 27. septembra 2018

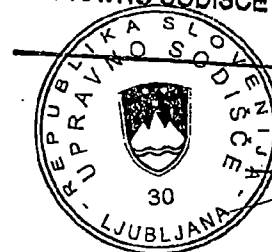
RAZSODILO:

Tožba se zavrne.

I U 818/2016-12

ODLOČBA JE PRAVNOMOČNA

UPRavno sodišče RS, LJUBLJANA

27.9.2018

Podpis pristojne
sodne osebe:

OBRAZLOŽITEV

1. Informacijski pooblaščenec je z izpodbijano odločbo ugodil pritožbi prosilca (River Watch, Dunaj, Avstrija) z dne 9. 2. 2016 in odpravil odločbo Ministrstva za infrastrukturo št. 090-1/2016/5 z dne 18. 1. 2016 ter odločil, da je organ prosilcu dolžan v roku 31 dni posredovati elektronski zapis (CD) z dokumentom Osnutek akcijskega načrta za obnovljive vire energije za obdobje 2010-2020 (AN OVE) (posodobitev 2016) z datumom Ljubljana, februar 2016 oziroma oktober 2015. V obrazložitvi navaja, da izjema varstva upravnega postopka v skladu z določbo 7. točke prvega odstavka 6. člena Zakona o dostopu do informacij javnega značaja (ZDIJZ) v tej zadevi ni podana. Organ namreč ni izkazal razumnih razlogov, da bi razkritje zahtevanih dokumentov lahko škodljivo vplivalo na izvedbo upravnega postopka. Podana pa ni niti izjema po 9. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj konkreten dokument ni več v postopku izdelave, ampak je zaključen in je tudi že bil posredovan izven organa. Da pa gre za verzijo dokumenta, ki še ni zadnja in dokončna verzija, pa kaže tudi samo poimenovanje dokumenta, ki nosi ime „osnutek“, kar jasno kaže na to, da dokončne odločitve še niso bile izoblikovane. Poleg tega razkritje takšnega dokumenta ne more povzročiti napačnega razumevanja njegove vsebine. Povsem jasno je namreč, da gre za osnutek, ki ni pravno zavezujoč. Poudarja pa tudi, da zahtevani dokument predstavlja okoljske podatke, ti podatki pa so na podlagi druge alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ absolutno javni.

2. Tožnik se z navedeno odločitvijo ne strinja, saj meni, da je sporni dokument še v fazi izdelave. Skupaj z okoljskim poročilom nastajata namreč sočasno in sta v fazi usklajevanja med varstvenimi resorji in Vlado RS. Oba dokumenta bosta javno razgrnjena in predmet morebitnih pripomb javnosti, do katerih bo ministrstvo zavzelo stališče. Zagotovljena bo tudi njuna javna obravnava. Na ta način bo državljanom in organizacijam omogočen dostop do vseh okoljskih informacij. Predhodno razkritje ni smiselno, saj lahko predstavlja napačne informacije, izhodišča in sporočila, predvsem glede sprejemljivosti umeščanja določenih tehnologij in naprav za pridobivanje energije iz obnovljivih virov v okolje. Namreč tekom usklajevanj se dokument še spreminja. Po izkušnjah, ki jih ima tožnik v postopkih umeščanja državnih prostorskih aktov za energetske, infrastrukturne in proizvodne objekte ter drugih strateških dokumentov s področja energetike, vsakršno seznanjanje javnosti z osnutki strokovnih podlag k omenjenim dokumentom vselej povzroči precejšen zastoj v postopku in s tem škodo njihovim pripravljavcem in posledično investicijam oziroma energetskim projektom, saj se gradnja in obratovanje zamaknejo oziroma prestavijo za nedoločen čas. Nepotrebni zastoji pri pripravi strateških dokumentov tako po mnenju tožnika predstavljajo resno grožnjo za obstoj in širitev gospodarstva države. Zato je tožnik prepričan, da je podana izjema varstva upravnega postopka

po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Meni, da je podana izjema tudi po 9. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, saj gre v tem primeru za dokument, ki je še v postopku izdelave in je predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine. Sicer se strinja s stališčem informacijskega pooblaščenca, da gre v konkretnem primeru za okoljske podatke, nasprotno pa meni, da je ZVO-1 glede na ZDIJZ specialen zakon in da se v tej fazi postopka celovite presoje vplivov na okolje ni moč sklicevati na izjemo po 2. alineji tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, temveč je treba upoštevati določbo 43. člena ZVO-1, ki jasno določa kdaj (v kateri fazi) mora pripravljavec plana javnosti omogočiti seznanitev s planom, to je v okviru javne razgrnitve. Seznanitev v tej fazi pa bi bila, upošteva je ZVO-1, preuranjena. Sodišču predlaga, da tožbi ugodi, izpodbijano odločbo odpravi in zadevo vrne istemu organu v ponovni postopek.

3. Toženka v odgovoru na tožbo zavrača tožbene očitke, pri čemer se v bistvenem sklicuje na razloge izpodbijane odločbe. Sodišču predlaga, da tožbo zavrne.
4. Tožba ni utemeljena.
5. Informacije javnega značaja so po prvem odstavku 5. člena ZDIJZ proslcem prosto dostopne. Organ pa lahko po prvem odstavku 6. člena tega zakona proslcu zavrne dostop do zahtevane informacije, če se zahteva nanaša na v tem členu taksativno določene izjeme. Tako se proslcu lahko zavrne zahteva tudi tedaj, če gre za podatek, ki je bil pridobljen ali sestavljen zaradi upravnega postopka, in bi njegovo razkritje škodovalo njegovi izvedbi (7. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ), ali če gre za podatek iz dokumenta, ki je v postopku izdelave, in je še predmet posvetovanja v organu, njegovo razkritje pa bi povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine (9. točka prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Ne glede na v prvem odstavku te določbe taksativno določene izjeme, pa se v skladu z 2. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ dostop do zahtevane informacije dovoli, če gre za podatke glede emisij v okolje, odpadkov, nevarnih snovi v obratu ali podatke iz varnostnega poročila in druge podatke, za katere tako določa zakon, ki ureja varstvo okolja (okoljski podatki).
6. Toženka je v izpodbijani odločbi svojo odločitev, da pritožbi proslca ugodi in organu naloži, da mu je dolžan posredovati elektronski zapis dokumenta „Osnutek akcijskega načrta za obnovljive vire energije za obdobje 2010-2020 (AN OVE) (posodobitev 2016), z datumom Ljubljana, februar 2016 oziroma oktober 2015“, obrazložila s stališčem, da v obravnavanem primeru ni podana izjema za dostop do informacij javnega značaja iz 7. in 9. točke prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, hkrati pa gre za okoljski podatek na podlagi 2. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ.
7. V obravnavani zadevi ni sporno, da je tožnik zavezanec po ZDIJZ ter da gre pri zahtevani informaciji (Osnutek akcijskega načrta za obnovljive vire energije za

obdobje 2010-2020 (AN OVE) (posodobitev 2016), z datumom Ljubljana, februar 2016 oziroma oktober 2015) za informacijo, ki izvira iz njegovega delovnega področja. Prav tako ni spora o tem, da navedeni dokument predstavlja okoljski podatek. Sporno pa je, ali predmetni dokument ne predstavlja prosto dostopne informacije javnega značaja zato, ker bi bila z njegovim razkritjem škoda, storjena izvedbi postopka celovite presoje vplivov na okolje večja od pravice javnosti, da se s tem dokumentom seznanijo (izjema po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ) ter ali je zahtevani dokument še v postopku izdelave in je še predmet posvetovanja v organu ter bi njegovo razkritje povzročilo napačno razumevanje njegove vsebine (izjema po 9. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ). Prav tako je sporna uporaba določbe 2. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ v izpodbijani odločbi.

8. Sodišče se strinja s stališčem informacijskega pooblaščenca, da izjema po 7. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ v konkretni zadevi ni podana. Res je sicer, da je upravni postopek, v zvezi s katerim je bil sestavljen sporni dokument, to je celovita presoja vplivov na okolje, še v teku. Vendar pa tudi po presoji sodišča tožnik škode, ki bi bila storjena izvedbi tega postopka v primeru javne dostopnosti spornega dokumenta, ni konkretiziral. Povedano drugače, tožnik ni konkretno navedel, v čem bi seznanitev javnosti s spornim dokumentom, povzročila zastoj v postopku celovite presoje vpliva na okolje. Zgolj pavšalno navaja, da bi to vplivalo na predvidene investicije ter na nadaljnji razvoj gospodarstva in s tem na nova delovna mesta ter se sklicuje na svoje pretekle izkušnje, ki pa jih prav tako konkretno ne pojasni. To pomeni, da so njegove navedbe s tem v zvezi ostale na abstraktni ravni. Iz tega sledi, da tožnik ni uspel izkazati, da bi bila z razkritjem spornega dokumenta škoda, storjena izvedbi postopka celovite presoje vplivov na okolje, večja od pravice javnosti, da se s tem dokumentom seznanijo. Sicer pa se sodišče pridružuje stališču informacijskega pooblaščenca, da zgodnejša vključitev javnosti v postopek odločanja lahko prej pripomore k hitrejšemu postopku celovite presoje vplivov na okolje. Ob tem da, kot je navedel tožnik sam, predmetni postopek celovite presoje vplivov na okolje traja že od leta 2014, obravnavana zahteva za dostop do informacije javnega značaja pa je bila vložena v letu 2016.
9. Prav tako se sodišče pridružuje stališču informacijskega pooblaščenca, da ni podana niti izjema po 9. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ. Sam sporni dokument - „Osnutek akcijskega načrta za obnovljive vire energije za obdobje 2010-2020 (AN OVE) (posodobitev 2016), ki nosi datum Ljubljana, februar 2016 oziroma oktober 2015“, je tudi po presoji sodišča zaključen ter kot tak ni (več) v postopku izdelave in posvetovanja v organu, saj je bil tudi že posredovan izven organa.
10. Kot že navedeno, med strankama ni spora o tem, da predmetni dokument predstavlja okoljski podatek. Pri tem pa se tožnik sklicuje na specialnost ZVO-1 ter na 43. člen navedenega zakona. V zvezi s tem sodišče navaja, da določba 43.

člena ZVO-1 določa sodelovanje javnosti v samem postopku celovite presoje vplivov na okolje, medtem ko gre v konkretnem primeru za zahtevo za dostop do informacije javnega značaja na podlagi ZDIJZ. Navedena postopka se medsebojno ne izključujeta oziroma po presoji sodišča v tem primeru ne gre za to, da bi bil 43. člen ZVO-1 specialen glede na 2. alinejo tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Gre namreč za dva popolnoma ločena postopka, kot je to pojasnil že informacijski pooblaščenec v izpodbijani odločbi. To pa pomeni, da je prosilcu dostop do zahtevanega spornega dokumenta potrebno omogočiti tudi na podlagi določbe 2. alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ

11. Ker na odločitev o zadevi ne morejo vplivati niti ostale tožbene navedbe, je sodišče tožbo kot neutemeljeno zavrnilo na podlagi prvega odstavka 63. člena Zakona o upravnem sporu (ZUS-1). Odločitev je sprejelo na seji, saj dejansko stanje relevantno za odločitev, med strankama ni sporno (prvi odstavek 59. člena ZUS-1).

PRAVNI POUK:

Pritožba zoper sodbo ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 27. september 2018

Predsednica senata:

Liljana Polanec, l.r.

Ta prepis je soglasen z izvornikom
Podpis pristojne sodne osebe